

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:
www.journey.cz , pn265@email.cz , 28057477 ICQ

KORSIKA 2011

úvod

Po loňské velké cestě jsem se letos rozhodl pro opravdu pravou dovolenou. Rozhodli jsme se vyrazit s holkami opět na Korsiku, kde si chceme maximálně užít odpočinek, teplo a moře. Tudíž letošní cestopis asi nebude ani cestopis, ale popíšu jen několik zajímavých míst po cestě, kde jsme byli a ostatní vezmu jen bodově.

Den první, sobota 2.7.2011, Třebívlice, CZ

Teplota : 15 °C, Tachometr: 137 831, Ujeto: 664 km

Plány se nám nějak komplikují, když balíme zjišťujeme, že nemáme platnou kartičku pojištění. Tak obvoláváme všechny možné i nemožné známé, abychom problém nějak vyřešili. Nedovolím si bez ní vyrazit, to je jedna z věcí, které musejí být pro případ nějakého problému vždy ihned po ruce. Nakonec to vypadá, že budeme muset odjezd odložit až na pondělí ráno. Zajet na pojišťovnu a pak pokračovat dál. Problém je jen v tom, že máme objednaný trajekt na úterý ráno z Livorna a pak by jsme museli přesun provést v jednom kuse. Což by taky šlo, ale bylo by to něco co moc rád nemám a cestu by jsme si pak moc neužili. Nakonec se najde jedno řešení, stáhneme formuláře z internetu a vyplníme je. Potom je odvezeme jedné známé, která pracuje na pojišťovně a ona už zařídí všechno ostatní a pošle nám kopii průkazu na e-mail. Tak dobalujeme vše ostatní a po 9:30h konečně vyrážíme. Jedeme do Loun, kde se ještě zastavujeme v Husky. Musíme koupit Lauře nový spacák do Alp. Koupili jsme jeden od Ferina, ale měl nízkou teplotu. Tak jsme ho poslali zpět s tím, že nám vrátí peníze, ale nějak se to táhne. Nezbyvá než koupit jiný a vyřešit to po návratu. Pokračujeme v cestě do Rakovníka, kde zajedeme za známou a předáme jí ony papíry. V 11h snad už je všechno vyřízené a my se konečně můžeme vydat na cestu. Jedeme z Rakovníka podle GPS nejkratší cestou k dálnici na Plzeň a Rozvadov. Zastavíme v supermarketu, kde si ještě koupíme něco na cestu. Další zastávku děláme na oběd u dálnice na Louce, kde dáme holkám dlabenec a my s Laurou se jdeme cournout kousek po lese. Po obědě jedeme dál na dálnici. Před hranicí dotankujeme a pak jedeme už klasickou cestou na Regensburg a Mnichov. Zastavujeme na parkovišti před Mnichovem. Dál nás čeká průjezd Mnichovem. Jde to bez problémů, jen konec města před odbočkou na GAPA je rozkopaný. Celý průjezd nám zabere klasických 20 min a my si to už míříme po dálnici na GAPA do Alp. Před GAPA ještě na dálnici chytáme pěkný slejvák. Projedeme jím a v GAPA je sice moklo, ale už zase pěkně. Odbočujeme na Innsbruck a po pár kilometrech jsme v Rakousku. Na pumpě

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:
www.journey.cz , pn265@email.cz , 28057477 ICQ

v Seefeldu zastavujeme a je tu dost chladno. Natankujeme a uděláme pauzu na jídlo. Projedeme okolo Innsbrucku a přes zkratku okolo Getzens se dostaneme na místo, kde udělala Laura své první kroky, na fotbalovém hřišti na konci jedné malé vesničky a trochu si nostalgicky zavzpomínáme. Potom sjedeme dolů k Brennerské dálnici. Nenajedeme na ní, ale po silnici vedoucí okolo jedeme na passo. Přejíždíme hranici do Itálie a přestože je už dost pozdě jedeme dál. Najedeme na dálnici a jedeme až ke sjezdu na Brunico. Platíme mýto 2,7e a podle cedulí míříme na Brunico. Jedeme do kempu v Chiens. Zastavujeme u vstupu, kde vidím paní majitelku. Domluvíme se spolu a jdeme se ubytovat. Postavíme stan, dáme si večeři a koupel.

Den druhý, neděle 3.7.2011, Chiens, I
Teplota : 7 °C, Tachometr: 138 495, Ujeto: 122 km

V noci je docela pěkná zima, ale ráno je venku modro a po chvilce vykukuje slunce. Během chvíle je příjemné teplo, tak se rozhodujeme zůstat a podniknou nějaký menší výšlap někde v okolí. Po 10h jedeme autem na Kreuzberg pass 1636 m.n.m.. Najdeme místo na zaparkování a jdeme se podívat po okolí. Hned vedle silnic vede pěkná cesta a tak se kus po ní vydáme. Mělo by být v okolí dost bunkerů z války, ale asi sou dost dobře schované v okolní přírodě, že nic nevidíme. Po cestě na vrchol passa k horské chatě najdeme protitankový příkop. Je umístěn mezi dvěma parkovišti. Na jeho koncích by měli být bunkry, ale nikde jsme nic neviděli. Tak jdeme podle šipek od chaty na trak nahoru ke skále, kde je Opera 10. Cesta vede k horské chatě na druhé straně. Jde se vedle sjezdovky prudkým údolím. Lauře to trochu salámuje a chce nosit, ale zase musím říct, že toho ušla docela dost do tak prudkého kopce. Cestou se dostaneme na vrchol sjezdovky, kde je jeden obrovský bunkr. Teď už je dobře vidět, ale když člověk o něm neví tak ho prostě nevidí. Maskované jsou pěkně. Vyjdeme přímo k bunkru a jdeme se podívat okolo něj. Dovnitř se dostat nedá, ale i tak je to pěkné. Od bunkru je vidět Opera 10, která je zabudovaná přímo ve skalní stěně vzadu za bunkrem. Dostat se tam dá tak, že od bunkru se sestoupí dolů do údolí asi o 100 m níž, kde je zelená louka. Ta se přejde a po cestě, která vede mírně vlevo se dá prudkým stoupáním dostat na louku, kde se pasou krávy a je tu pro ně postavené nějaké stavení. Passo je asi o 300m výš. Po cestě potkáme několik lidí, ale většinou jdou všichni z druhé chaty a tvrdí, že neví jestli se touto cestou dá dojít i ke skále s Operou 10. Je to asi 2100 m.n.m.. No nakonec se to rozhodujeme zkusit a dojdeme na passo. Po cestě značenou 124 se vydávám doprava a po několika zátáčkách se dostaneme na vrchol. Před námi už jsou vidět kopule se střílnami a další přímo ve skále. Cesta vede k jedné z nich, kde je v zazděném vstupu díra a dá se tudy vlézt dovnitř. Jdu se kousek podíval, ale nemám světlo. Chodby mají mít 1,5km a jsou pěkné, čisté a zachovalé. Koukám z jedné ze střílen dolů do údolí odkud jsme sem přišli a z této stranu jsou vidět další bunkry, které jsme po cestě neviděli. No schované jsou pěkně. Vracíme se stejnou cestou a z pasa se ještě kocháme pohledem na údolí a okolní hory. Dost to fouká, ale je to nádhra. Dojdeme zpět k bunkru nad sjezdovkou. Cesta zpět ubíhá hodně rychle a poslední úsek bereme dolů přímo po sjezdovce k chatě kde si chceme dát kafe, ale je to nějaký hotel. Tak jdeme zpět k aut a podle mapky by měl být jeden z bunkerů hned asi 30m od silnice a přesto jsme ho neviděli. Nasedneme do auta a vracíme se zpět do kempu. Tam trávíme odpočinkem čas do večera než jdeme spát. Přes den je tak 25°C.

Den třetí, pondělí 4.7.2011, Chiens, I
Teplota : 9 °C, Tachometr: 138 617, Ujeto: 499 km

Ráno vstáváme zase v 8h. Venku je o něco málo tepleji než včera, ale jinak je to stejné. Je modro a po tom co vykukne slunce začíná se rychle oteplovat. My začínáme balit. Jdu zaplatit za kemp 42e za 2 noci. Jedeme zpět k dálnici a po silnici číslo SS12 míříme na jih. Jedeme před Bolzano a Trento. Ve 12h zastavujeme v restauraci u silnice na oběd. Dáme si jídlo a něco k pití. Venku je 30°C. Po obědě jedeme dál na Veronu, Modenu, Abetone a Pisu. Z Abetone sježdíme na Luccu, kde hledáme nějaký kemp. Do centra Pisy dojedeme ne 20:45 a najdeme kemp malý kousek přímo od centra se šikmou věží. Kemp je docela drahý, ale jiné jsou až u moře. Výhodou je, že jsme u hlavní silnici vedoucí dál na Livorno a tak se ráno nebudeme muset ničím zdržovat. Jdeme postavit stan a mezitím začíná pršet. Domlouváme se, že necháme auto venku, aby to bylo levnější a taky protože brána kempu se otevírá později a my musíme odjet dříve. Jedna noc v kempu stojí 30e bez auta. Loď nám vyplouvá v 8:15 a musíme tam být 2 h před vyplutím. Tak se rychle ubytujeme, skováme se ve stanu a ještě skočím pro nějaké víno k večeři.

Den čtvrtý, úterý 5.7.2011, Pisa, I
Teplota : 19 °C, Tachometr: 139 116, Ujeto: 110 km

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz , pn265@email.cz , 28057477 ICQ

V noci přišlo docela slušně. Vstáváme před 5h. Holky spí a my balíme všechno co se dá. Spoustu věcí jsme uklidili ještě večer, abychom toho měli dnes co nejméně. Po 6h máme zabaleno. V 6:20h se vydáváme na cestu do přístavu je to asi jen 20km, tak by jsme tam měli být za chvíli. Oproti poslední je výhodou také to, že už víme kde to je a nemusíme se zdržovat hledáním. Opouštíme Pisu a kousek za městem chytáme pořádný slejvák. Projedeme jím a v Livornu už jen drobně kape. Všechno najdeme bez problémů a po chvíli už stojíme v přístavu u lodě a čekáme na nalodění. Čtečkou nám zkontrolují lodní listky a nalepí nám na okno čárový kód. A začne nalodňování. Vjíždíme do lodě mezi prvními a tak se dostáváme až na palubu do třetího patra. Probíhají tu klasické manévry s parkováním. Po zaparkování si jdeme najít místo v lodi. Venku fouká, tak zůstáváme uvnitř. Najdeme místo, kde je od klimatizace trošku menší zima. Nechápu proč tu zase musí být taková kosa. Na čas vyplouváme a vydáváme se na cestu. Lauře dělá blbinky, válí se v chodbičce a tak podobně. Procouráme několikrát celou loď, koukáme na moře a tak podobně. Během chvíle se počasí vybírá a dělá se pěkně. Teplota stoupá, míjíme Capri a míříme ke Korsice. Dáme si kafe a něco k jídlu. Po 13h jsme v přístavu v Bastii. Jedeme po silnici na Ille Russo, kde je náš oblíbený kemp. Po cestě tankujeme za 20e (1,56e /1l). Zastavujeme se v supermarketu v Ponte Leccia, kde jsme nakupovali i při naší minulé cestě. Koupíme nějaké zásoby do kempu a pokračujeme dál. Za nedlouho jsme v kempu. Cena je trošku vyšší 27e na den. Platíme už i za holky, to poslední jsem myslel nebylo. Postavíme stan a vybalíme. Jinak zbytek dne trávíme v kempu. Po 18h se jdeme projít cestou mezi vilky, kudy jsme poslední chodili k moři. Hledáme nějakou cestu a zjišťujeme, že to bude trošku složitější. Hledáme jinou cestu Ally zpívá a tak se s Káťa s malou vrací zpět do kempu. My s Laou jdeme najít nějaké místo s rozumnou přístupovou cestou k moři. Najdeme jedno místo a dáme rychlou koupel. Lauře se do moře moc nechce. Vracíme se zpět do kempu cestou kolem kolejí, kterou jsme chodili, ale vstup do kempu je oplocený. Tak jdeme kolem plotu a hledáme jiný vchod. Nakonec musíme jeden plůtek přelézt a nějaká slečna nám chce pomoci, ale zvládneme to. Tak nám pomáhá aspoň s roštím. Pěkně poděkujeme a jdeme zpět po cestě, která vede podle ukazatelů na pláž. Po návratu jdeme dát sprchu a večer. Teplota je 32°C.

Den pátý - devátý, středa - neděle 6 - 10.7.2011, Ille Rousse - Moticello, F

Teplota : 36 °C, Tachometr: 139 226, Ujeto: 131 km

Trávíme čas u moře cachtáním a šnorchlováním. Laura se otrkala a teď jí z vody nikdo nemůže dostat. Občas zajedeme do supráče na nákup. Ally spí a nebo zpívá. Odpoledne se vracíme zpět do kempu, na jídlo a podobně. Teploty jsou stále okolo 36°C

Den desátý, pondělí 11.7.2011, Ille Rousse - Moticello, F

Teplota : 36 °C, Tachometr: 139 257, Ujeto: 31 km

Den je stejný. V poledne když jdou holky spát tak se jedu podívat do Calvi. Podle informací co jsem zjistil před cestou by měl být v zátocě pod pevností vrak B17. Měl by být asi 200m od břehu v hloubce 20m. Když jsem tak koukal při šnorchlování, tak myslím, že by z hladiny něco mohlo být vidět. Chci o tom zjistit nějaké informace. Po chvíli jsem v Falci, jede se dobře a rychle. Všechno je stejné jako před dvěma lety, žádnou významnou změnu nepozoruji. Zaparkuji na stejném místě a jdu se podívat k pevnosti. Okolo ní sejdu dolů do přístavu. Na břehu je mnoho restaurací a na promenádě před nimi sousta potápěčských center. Nabízející různé výlety s potápěním a podobně. Je to tu pořádný byznys. Sehnat tu místního člověka s loďkou nejde, protože je to tu jen sama buržoustská jachta. Tak zjistím, že výlet se dá pouze s potápěním, ale musí být licence. Na tu je potřeba minimálně pět ponorů s instruktorem po 50e za jeden ponor. A nehledě na to že by to zabralo minimálně 5 dnů. Tak na to stejně není čas. Tvrdí, že z hladiny není nic vidět, že bych si zaplatil jen jednodenní akci a cachtal se kolem. Nicméně společenosti je tu dost a jezdí se tam 4x denně asi na 2 hodiny. Což si myslím, že by bylo ideální, ale co. Vracím se k autu a jedu se ještě podívat k útesům za městem, kde je zátoka. Je sice trošku špatně přístupná, ale s trochou opatrnosti se tam dostat dá. Jsem tu naprosto sám. Jsou tu pěkné útesy a zátoky mezi nimi. Pod vodou to tvoří i jeskyně. Tak si to tu trošku proplavu. Okolí je zajímavé, ale zase je to slabší pestrostí mořské fauny. Nic moc tu není. Tam kam chodíme se normálně koupat to je zajímavější. Potom se vracím zpět k autu a jedu zpět do kempu. Po cestě se zastavím podívat u zahradníka, ale mají tu šílené ceny. Koupím jen meloun a nějaké ovoce u prodáváče ve stánku u silnice. Odpoledne jdeme k moři. Dneska je 37°C.

Den jedenáctý, úterý 12.7.2011, Ille Rousse - Moticello, F

Teplota : 36 °C, Tachometr: 139 322, Ujeto: 65 km

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:
www.journey.cz , pn265@email.cz , 28057477 ICQ

Dnes jdeme na výlet do Ile Rousse, chceme se podívat po městě, koupit nějaký suvenýr a poslat pohledy. Jdeme podél silnice do města projdeme si pěší zónu a několik uliček okolo přístavu. Zastavíme se v přístavu, koukáme na místní jak hrají petang. Udělám jen několik fotek a pak se zase vracíme zpět, Odpoledne jdeme k vodě. Laura řídí ve vodě a na místě kam chodíme už jsme známi. Francouzi z Paříže, kteří tu mají něco jako lidi u nás chatu občas zajdou na kus řeči a nebo my pokecáme u nich. Na jejich místě je malé jezírko, kde je to pro Lauru na cachtání ideální. Dělá tam takový psí kusy, že sou z ní všichni hotový a smějí se. Kolikrát ji už je zima, ale vytáhnout ji z vody je fakt věc. Jsem rád, že se jí to tak líbí a užívá si to. Káťa se s ní taky cachtá, ale moc té vodě nedá, no ono to vlastně ani moc nejde abych byl spravedlivý.

Den dvanáctý, středa 13.7.2011, Ile Rousse - Moticello, F
Teplota : 36 °C, Tachometr: 139 322, Ujeto: 65 km

Den u moře.

Den třináctý, čtvrtek 14.7.2011, Ile Rousse - Moticello, F
Teplota : 28 °C, Tachometr: 139 322, Ujeto: 91 km

Vstáváme v 7:30h a pomalu balíme. Zabaleno a hotovo máme po 9h. Jdu zaplatit kemp. Nakonec je to ještě o euro víc, takže platím 28e za den celkem 252e. Dobalíme auto, aby bylo vše připraveno k odjezdu. Ještě jdeme naposledy k moři, tentokrát jdeme podle šipek k pláži, protože by jsme tím ztratili spoustu času a sotva by jsme se vykoupli. Vykoupeme se a po 11h se vracíme zpátky do kempu. Dáme si sprchu a po poledni se vydáváme na cestu. Máme málo benzínu a tak se modlíme abychom dojeli k benzínce. Víím, že je v Ponte Leccii. Dneska se v horách zatáhlo, ale u vody je stále pěkně i když se to trochu okolo honí. Natankujeme za 20e 1,56e za litr a jedeme dál do Bastie. Jsme tu dost brzo a tak se ještě zastavíme na okraji města v supermarketu Carefour. Koupíme si něco k jídlu na loď. Čeká nás delší cesta do Savony a nevíme jak na tom budeme večer po příjezdu a jestli najdeme nějaký kemp a nebo jestli přenocujeme někde v autě. Dojedeme do přístavu, kde se jdeme zeptat do informací. Čekáme na nalodění. Mezi tím spadne pár kapek, ale jinak je pěkně a teplo 32°C. Plavba trvá 6 hodin a v Savoně jsme až za tmy. Na moři je menší bouře a Kátě je z toho trochu divně. Poznámka vypadá na umření. Nám s Laurou to nevadí a tak děláme blbiny jako vždy. Vylodění proběhne normálně a my si povídáme s nějakými teplečáky, kteří stojí za námi. Opouštíme přístav a podle ukazatelů se vydáváme na Genovu. Zahlédneme cedule kempu a tak jedeme podle nich. Nakonec objevíme jeden kemp přímo na okraji města u pláže. Tak se domluvíme s majitelkou a ubytujeme se. Postavíme stan a jdeme spát. Lauře se v noci udělalo zle a zvrací. Snědla asi něco špatného. Nakonec je to dobrý a usíná. My vypereme špinavé věci a deky. Dáme to do igelitového pytle od paní majitelky, kterou jsme asi vzbudili. Naštěstí lidé v Itálii mají úplně jiný přístup k takovému událostem a dětem všeobecně a má pro naše starosti pochopení a ještě nám pomáhá, čímž jí děkujeme.

Den čtrnáctý, pátek 15.7.2011, Savona, I
Teplota : 25 °C, Tachometr: 139 413, Ujeto: 270 km

Ráno je venku zase zataženo a fouká docela silný vítr. Moře se rozbouřilo a tak se v těch vlnách nedá ani vlézt do vody. Dnešní noc jsme trávili na u recepcce, která je na opačné straně než je moře. Máme jeden den k dobru a tak přemýšlíme nad tím jestli zůstat a nebo jet dál. Pokud zůstaneme musíme se, se stanem přemístit na druhou stranu kempu k pláži, kde to silně fouká. Nejsem si jistý jak by Ally snášela a nakonec i my. Lauře už je dobře, přesto jí necháme o pečivu a čaji. Nakonec jdu zaplatit za kemp a všechno zabalíme. Rozloučíme se s osazenstvem kempu a majitelkou. Je tu taková skoro rodinná atmosféra. Do Savony je to ještě kus cesty a tak jsme se rozhodli zajet k jezerům v Alpách. Nemusíme spěchat času máme dost. Projíždíme Savonou a děláme si foto pevnosti a malé věže u přístavu. Venku je teplo a drobně prší. Stále jedeme podél moře, kde je spousta letovisek a tak je doprava opravdu hodně pomalá. Hodinu nám trvá dostat se k Genově na odbočku od moře. Projedeme Arenzano, a kousek za ním odbočujeme na Mele. Jedeme okolo dálnice A26 po silnici SP456. Kousek za městem zastavujeme a děláme si malou pauzu. Dojedeme na passo a tím se definitivně oddalujeme od moře. Ve vesnici Masone tankujeme za 42e 25l a najedeme na dálnici. Jedeme po ní až k městu Alessadria. To objedeme po dálnici A26 a A21. Dálnici opouštíme za městem a jedem dál po silnici SS494 na Valezu a podle cedulí se míříme na Miláno. Projedeme Mortatu a ve Vigebanu zastavujeme u supermarketu něco nakoupit. Mají tu kempinkové židle jednu zaplatíš a druhou máš zdarma, tak si je vezmeme taky, už nebudeme sedět v kempu

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:
www.journey.cz , pn265@email.cz , 28057477 ICQ

na zemi. Ha ha. Po 494 vyjíždíme do Milána, ale přejedeme obchvat a tak už nezbyvá nic jiného, než projet centrem. Jedeme až na nejmenší okruh okolo centra k silnici SP5 vedoucí na Monzu a Como. Silnice vedoucí z centra je celá rozkopaná a dálnice, která na ní navazuje taky. Ještě se tu naboural kamion s osobákem a tak nám průjezd městem zabere hodně času. Venku je 37°C. Po dálnici už se jede dobře je neplacená a doprava je hodně hustá. Zastavujeme u pumpy na okraji Alp zase na pauzu. Po dálnici SS36 se dostaneme do Lecca. Je 18:30h, projedeme městem a v první vesnici odbočujeme a jedeme najít kemp. Ten najdeme přímo na břehu jezera v Abaddia Mariana za 24e na noc. Jdeme se ubytovat uděláme si jídlo a tak už klasicky. Chci skočit do jezera, ale než se k tomu dostanu je večer a začíná se ochlazovat. V kempu je restaurace a večer v ní hraje nějaká kapela. Dá se to docela poslouchat a tak relaxuji u stanu s vínem u muziky.

Den patnáctý, sobota 16.7.2011, A. Lariana, I
Teplota : 19 °C, Tachometr: 139 683, Ujeto: 296 km

Holky dneska podezřele dlouho spí a tak je necháváme až se samy probudí. Venku je zase zataženo a vypadá to na déšť. Máme dojem, že tomu vždy přes den ujedeme a ono nás to v noci zase dožene. Tak z toho koupání asi letos už fakt nic nebude. Tak se opět rozhodujeme všechno zabalit a jet dál, protože co tady. Vracíme se na dálnici, ale v opačném směru. Musím dojet do vesničky, kde se dá sjet a otočit se. Potom se vracíme zpět na dálnici, ale už ve správném směru a jedeme na Chiavenu. Na konci dálnice je zase staveniště a je tu totální zácpa. Jak tak popojíždíme všimneme si nějakého zahradnictví hned vedle silnice. Jdeme se tam podívat než stát tady v koloně. Koukáme na ceny a nakonec si koupíme žlutý oleandr. Procházíme si to tam a trochu pokecáme s místními. Jedeme dál a v Chiaveně odbočujeme na ss37 směrem do Švýcarska. Musím si zavzpomínat na tuto trasu, byla to moje první cesta na vlastní triko kudy jsem jel. Před hranicí vidíme vodopád a tak zastavujeme a jdeme se k němu podívat. Vodopád je moc pěkný a docela vysoký, za podívání to rozhodně stojí. Potom už vyjíždíme do Švýcarska. Jedem na St. Moritz. Po vyjetí nahoru cca do 2000 m.n.m. se znatelně ochlazuje. Pokračujeme bez zastávky na Zernez, Scoul a na Rakouské hranice. Zastavujeme u celníka, který se nás ptá jestli něco vezeme. Pustí nás dál a my jedeme přes Pfunds, Imst do Lermoosu. V Lermoosu jedeme do kempu u pumpy a po chvíli jsem ubytovaný za 16,5e na noc. Jakmile máme postavený stan začíná pršet. Povídáme si se sousedy motorkáři , kteří tu mají na trvalo karavan. Nabídnou nám svou terasu, stůl i židle. Nakonec tam všichni sedíme a kecáme u piva. Probíráme zajímavé trasy v okolí. No aspoň mám inspiraci pro mou cestu do Alp, kterou bych chtěl ještě letos podniknout. Později jdeme spát a je o poznání chladněji.

Den šestnáctý, neděle 17.7.2011, Lermoos, A
Teplota : 18 °C, Tachometr: 139 979, Ujeto: 578 km

Balíme a vyrážíme před 8h. Sousedi ještě spí a tak jim necháváme na stole jen cedulku s poděkováním. Rozhodujeme se zajet se podívat na hrad Neuschwanstein. Je to jen kousek a venku je zase pěkně. Na hradě jsme za chvíli je to asi 20km. Parkujeme za 5e a lístek na hrad stojí 12e. Jdeme se podívat k hradu, po cestě si povídáme s holčkou z Thajska. Projdeme si ho z venku, nakoukneme i dovnitř a nakonec je ještě jdeme podívat na vyhlídku za hradem. Laura dělá blbinky a opět se předvádí. Je spousta japonských turistů a tak má dostatečné publikum. Vracíme se zpět a Lauře to skoro celé ušlo, jen na horu jsem jí kousek nesl. Po cestě dolů se podíváme na suvenýry, ale jsou strašně předražené. V 11h se vydáváme na další cestu, která už bude jen o závěrečném přesunu po dálnici domů. Jedeme podle cedulí na Augsburg a před ním najedeme na dálnici 96. Po ní se dostaneme na okruh okolo Mnichova. Z něj odbočíme na 9 vedoucí na Norimberk. Zastavujeme na první pumpě za Mnichovem a dáme si snídani a kafe. Pokračujeme dál na 93 a Regensburg a dál na Plzeň. Děláme poslední pauzu ještě před hranicemi. Projedeme okolo Plzně po dálnici a odbočujeme za Rokycanama na Křivoklát. Jedeme na Řevničov a Louny. V Lounech zastavujeme a jdeme do restaurace na jídlo. Nakonec dorazíme posledních pár km a jsme doma. Následuje klasické vybalování a podobně a tím je naše letošní rodinná dovolená jak říká Laura „a fuč“.

Tuto cestu s námi podnikly naše 2 dcery, dvouletá Laura a 6ti nedělní Ally.

Závěr, Tachometr: 140 557, Celkem ujeto: 2.726 km